

Filosofi C – Valgfag
Vejledning / Råd og vink
Ministeriet for Børn og Undervisning, 2012

Alle bestemmelser, der er bindende for undervisningen og prøverne i de gymnasiale uddannelser, findes i uddannelseslovene og de tilhørende bekendtgørelser, herunder læreplanerne. Denne Vejledning/Råd og vink indeholder forklarende kommentarer til nogle af disse bestemmelser, men indfører ikke nye bindende krav. Desuden gives eksempler på god praksis samt anbefalinger og inspiration, og den udgør dermed et af ministeriets bidrag til faglig og pædagogisk fornyelse. Citater fra læreplanen er anført i kursiv.

Indholdsfortegnelse

1. Identitet og formål	side 2
1.1. Identitet	
1.2. Formål	
2. Faglige mål og fagligt indhold	side 2
2.1. Faglige mål	
2.2. Kernestof	side 4
2.3. Supplerende stof	side 5
3. Tilrettelæggelse	side 6
3.1. Didaktiske principper	
3.2. Arbejdsformer	side 7
3.3. It	side 8
3.4. Samspil med andre fag	side 9
4. Evaluering	side 9
4.1. Løbende evaluering	
4.2. Prøveform	side 10
4.3. Bedømmelseskriterier	side 11
5. Paradigmatiske eksempler	side 11

1. Identitet og formål

1.1. Identitet

Formuleringen ”Faget anlægger såvel et systematisk som et idéhistorisk og et aktualiserende perspektiv på sine problemstillinger” skal ses som en åbning – ikke en indskrænkning. Der er tale om faget filosofi, men nærværende læreplan skal kunne finde anvendelse både i stx, hhx (hvor filosofi fra 2005 er et nyt fag, mens idéhistorie er gledet ud) og hf, både toårigt og VUC. Læreplanen lægger derfor op til en vis frihedsgrad, hvor den konkrete undervisning i filosofi kan tones i mere eller mindre idéhistorisk retning. En toning afsvækker ikke, at der grundlæggende er tale om én og samme læreplan for de forskellige skoleformer.

1.2. Formål

Læreplanen gælder både for hf, hhx og stx, og derfor menes med ”elever” både elever og kursister. Det er selvsagt ikke meningen, at eleverne skal kunne genkende og behandle samtlige filosofiske problemstillinger, de støder på, men kun dem, som de gennem undervisningen har erhvervet forudsætninger for at genkende.

I formålet ligger en bestemmelse af, at eleverne skal sættes i stand til at forholde sig til forskellige former for værdier og viden; herunder etiske aspekter af fx menneske-, samfunds- og natursyn i det globale samfund. Endvidere skal der opnås en vis indsigt i de filosofiske aspekter af, hvad de forskellige vidensområder udsiger, og hvilken status denne viden har. Dermed opstår diskussionen om hvilke former for viden, der hævdes inden for og på tværs af videnskabsområderne.

2. Faglige mål og fagligt indhold

2.1. Faglige mål

De faglige mål er læreplanens vigtigste afsnit, idet undervisningen er målstyret.

Eleverne skal kunne

- genkende og redegøre for filosofiske problemstillinger

Eleverne skal tilegne sig viden, der sætter dem i stand til at genkende og redegøre for filosofiske problemstillinger. Der er tale om et overordnet mål for hele undervisningen i faget filosofi.

- demonstrere viden om filosofiske problemstillinger og teorier vedrørende fundamentale opfattelser af menneske, samfund og natur, inden for såvel praktisk som teoretisk filosofi

Ovenstående er ligeledes et overordnet formuleret mål for filosofifaget. Elevernes færdigheder afhænger af de i undervisningen gennemgåede emner.

Mennesket ses indenfor den praktiske filosofi som et aktivt handlende og vurderende væsen. Til praktisk filosofi regnes bl.a. etik, æstetik, politiske filosofi, retsfilosofi og religionsfilosofi.

Den teoretiske filosofi beskæftiger sig med mennesket som et iagttagende, erkendende og tænkende væsen. Til teoretisk filosofi hører bl.a. metafysik, erkendelsesteori, videnskabsteori, logik og argumentationsteori.

- demonstrere et elementært kendskab til filosofiske problemers, begrebers og teories idéhistoriske og systematiske sammenhæng og udvikling

Den idéhistoriske vinkel skal være med til at fremme en sammenhæng og systematik i tilegnelsen af den filosofiske mangfoldighed for eleverne. Inddragelsen af idéhistorie i de faglige mål for filosofi skal ikke ses som en reduktion eller ændring af fagets kerne. Målet er at skabe et større overblik.

- redegøre for vigtige traditionelle løsningsforslag til givne filosofiske problemer

Med formuleringen ”redegøre for vigtige traditionelle løsningsforslag til givne filosofiske problemer” er det vigtigt at understrege, at der netop er tale om givne filosofiske problemstillinger i det behandlede stof, som det fremgår af den undervisningsbeskrivelse, der kommer til at ligge på skolens hjemmeside. Der er ikke tale om ”filosofiske problemer” helt generelt.

- udvise evne til at håndtere begrebslige definitioner og distinktioner

På samme måde skal evnen til at håndtere begrebslige definitioner og distinktioner opøves gennem beskæftigelse med de gennemgåede emner. Denne evne til at afklare og afgrænse begrebs betydning og til at være præcis er en generel evne, der efter opøvelsen står til rådighed for eleven også i andre sammenhænge. Den konkrete distinktion, der bliver behandlet i en given sammenhæng, vil ofte være relevant også i andre sammenhænge. Fx vil kendskabet til distinktionen kvalitativ / numerisk identitet være en fordel i mange filosofiske diskussioner.

- udvise elementært kendskab til argumentationsteori

Til et elementært kendskab til argumentationsteori hører at kende til den gængse forståelse af et arguments opbygning, at kunne vurdere om et argument er holdbart eller ej og at kunne vurdere om det er logisk gyldigt. Dertil kommer at eleverne bør kunne skelne mellem forskellige slutninger, fx induktive og deduktive. I forbindelse med emneforløbene fremføres den uformelle logiks arbejde med karakteristiske typer af fejlslutninger og fokus på, hvad man i forskellige sammenhænge kan anse for gode grunde. Der tænkes på fejlslutninger med hensyn til relevans: fx argumentum ad baculum (henvisning til magt), argumentum ad hominem (at gå efter manden, ikke efter bolden), argumentum misericordim (appel til medlidenhed), uendelig regres, cirkelbeviset og fejlslutninger med hensyn til flertydighed: fx slutningen fra delen til helheden eller slutningen fra helheden til delen.

- indgå i en fagligt funderet diskussion om en behandlet filosofisk problemstilling af klassisk eller hverdagsagtig karakter

Når læreplanen omtaler en behandlet filosofisk problemstilling af klassisk eller hverdagsagtig karakter, skal denne opdeling ikke nødvendigvis ses som en modsætning. Ofte er den hverdagsagtige problemstilling et eksempel indenfor et klassisk filosofisk problem. Man kan som lærer vælge, at et emne skal gennemgås med udgangspunkt i den klassiske problemstilling, hvor eksempler blot bruges til at belyse de traditionelle positioner; men man kan også vælge at lade emnet tage udgangspunkt i et aktuelt eksempel (induktiv tilgang) og så belyse dette med de klassiske synspunkter.

- genkende og redegøre for samt vurdere etiske problemstillinger

Eleverne skal tilegne sig evnen til at genkende og redegøre for forskellige etiske problemstillinger, fx være i stand til at skelne mellem regeletik, sindelagsetik og konsekvensetik. De skal endvidere være i stand til at vurdere de forskellige etikformer, når de ser dem i hverdagsagtige sammenhænge.

- skelne mellem forskellige vidensformer, sådan som de gør sig gældende på tværs af og inden for de forskellige fag og videnskabsområder.

Det er et fagligt mål, at eleverne bliver bevidste om de vidensformer, der gør sig gældende i og på tværs af de forskellige faglige og videnskabelige hovedområder. Videnssamfundets hyldest til inter- og transdisciplinaritet betyder, at de traditionelle grænser og sondringer mellem hovedområder er i opbrud. Evnen til at sondre mellem vidensformer og -idealer bliver mere påtrængende. I stedet for kun at fokusere på forskellene mellem forklaringsformer i humaniora, samfundsvidenskab og naturvidenskab i deres videnskabshistoriske og institutionelle udparcelleringer lægges der med bemærkningerne om vidensformer op til, at man viser, hvordan opdelingen mellem naturvidenskaber, samfundsvidenskaber og humanvidenskaber henviser til deres betoning af forskellige forklaringsstrategier og orientering mod forskellige typer af empiri.

Man lærer noget om forskellige former for viden og deres langt mere komplicerede indbyrdes forhold ved at gå efter forskelle og ligheder i de bærende forklaringsstrategier.

Behandlingen af vidensformer med ligheder og forskelle kan ske i et særskilt forløb eller løbende under afviklingen af andre forløb.

2.2. Kernestof

”Kernestoffet er

- *væsentlige problemstillinger inden for teoretisk filosofi*
- *væsentlige problemstillinger inden for praktisk filosofi*
- *elementær argumentationsteori*
- *en elementær filosofi- og idéhistorisk oversigt over de væsentligste perioder: antikken, renessancen, oplysningstiden og moderne tid.”*

For at opfylde de faglige mål kræves såvel kernestof som supplerende stof. Kernestoffet kan ikke ses isoleret fra de faglige mål, som de er formuleret i punkt 2.1

De to første punkter i læreplanens punkt 2.2 formidler et spredningskrav: Man kan altså ikke nøjes med at beskæftige sig enten med teoretisk eller praktisk filosofi. Desuden bør de gennemgåede emner primært omhandle væsentlige filosofiske problemer. Man vil normalt kunne dække flere filosofiske discipliner med ét emneforløb.

Man behøver ikke gennemgå den elementære argumentationsteori i et særskilt forløb. Eleverne skal blot ved filosofiundervisningens ophør have et elementært kendskab til argumentationsteori. Tilsvarende gælder for den filosofi- og idéhistoriske oversigt: Eleverne skal blot ved undervisningens ophør have et elementært overblik over de væsentligste perioder, sådan som de er nævnt i læreplanen. Kendskabet kan således tilegnes enten ved et særskilt forløb eller i forbindelse med et eller flere af de gennemgåede emner.

2.3. Supplerende stof

Forholdet mellem kernestof og supplerende stof er af en sådan karakter, at begge dele skal inddrages for at leve op til 2.1, de faglige mål.

Med læreplanerne er vægten lagt på mål- og rammestyling, frem for indholdsstyring og et bestemt pensum. Alligevel kan der være tale om et stof af obligatorisk art, kernestoffet.

Det er vigtigt at understrege, at der med supplerende stof ikke menes ”frivilligt stof”. Derimod gælder det, jfr. den fælles tekst i alle læreplaner til afsnit 2.3, at det supplerende stof, i samspillet med

andre fag, uddyber kernestoffet, så eleverne kan leve op til målene (2.1) samt kravene til samspil med andre fag (3.4).

Det supplerende stof kan både være stof der supplerer de emneforløb, der er tænkt som kernestof, og det kan være selvstændige emneforløb. Der er ingen begrænsninger, hvad angår materialevalg: Supplerende stof kan udgøres af såvel primærtekster, sekundærlitteratur samt andre tekster eller materialer med filosofisk indhold.

Den konkrete udmøntning sker under hensyntagen til den placering, faget har i den givne sammenhæng.

Supplerende stof på hf

På VUC og 2-årigt hf kan filosofi optræde som valgfag og i fagpakker. Hvor man arbejder med enkeltfagsstruktur, kan reelle tværfaglige forløb være vanskelige at realisere. Undervisningen skal alligevel arbejde med filosofiske problemstillinger og teorier vedrørende fundamentale opfattelser af menneske, samfund og natur. På et 2-årigt hf vil det i højere grad være muligt at arbejde med tværfaglige emner.

Supplerende stof i stx

I det almene gymnasium (stx) kan filosofi optræde enten som valgfag eller som studieretningsfag. Emneområde og omfang af det supplerende stof vil naturligt afhænge af dette. Hvis filosofi fx er studieretningsfag sammen med fysik, vil det være muligt at gå mere i dybden med kausalitetsbegrebet i kvantemeknikken, end man vil kunne, hvis holdet er et valgfag. På tilsvarende vis vil et emne om politisk filosofi kunne planlægges anderledes, hvis filosofiholdet er studieretningsfag sammen med samfundsfag, end hvis det er et valghold, hvor eleverne kommer fra mange forskellige studieretninger.

Supplerende stof i hhx

Filosofi kan optræde både som valgfag og som studieretningsfag, og samspillet med andre fag vil afhænge af fagets placering i uddannelsen. Faget vil kunne hente en del af det supplerende stof i forbindelse med flerfaglige emner i samarbejde med de samfundsfaglige, økonomiske og humanistiske fag. Der vil kunne arbejdes med begreber som fx etik, menneskesyn, sekularisering, erkendelse, ledelse, politiske teorier og ideologier.

3. Tilrettelæggelse

3.1. Didaktiske principper

Ved at anvende forskellige undervisningsformer tilrettelægges undervisningen på en sådan måde, at eleverne opnår de kompetencer, der er beskrevet under de faglige mål. Der skal anvendes såvel deduktive som induktive undervisningsprincipper. Progressionen skal bl.a. sikres gennem valg af forskellige undervisningsformer og materialer.

Arbejdet baseres på læsningen af:

- a) filosofiske primærttekster
 - b) sekundærlitteratur
- (a og b kaldes samlet filosofiske tekster)

Der læses desuden

- c) oversigtslitteratur i fornødent omfang
- d) andet materiale (tekster/film/udsendelser/kunstværker) med filosofisk indhold.

I begyndelsen af skoleåret kan undervisningen planlægges til at være relativt lærerstyret, og i de første forløb tilegner eleverne sig nødvendige færdigheder for at begå sig i undervisningen. For at opnå progression skal eleverne udvikle en selvstændighed i forhold til faget. I den induktive undervisning arbejder eleverne selvstændigt gennem behandling af de filosofiske problemstillinger og erhverver sig dermed indsigt og større forståelse.

Arbejdet med de filosofiske emner kan ske ved inddragelse af forskelligt materiale: tekster, billeder, film- og lydmateriale. Det er muligt at strukturere undervisningen sådan, at man opnår en progression ved at variere materialets type, omfang og sværhedsgrad samt gennem forskellige arbejdsformer.

Læreplanen opererer med følgende typer materiale.

a. Filosofiske primærttekster

Ved primærttekster forstås tekster, hvor forfatteren har sat sig for at behandle et givet filosofisk problem direkte, foretage en selvstændig formulering af det, foreslå en ny løsning på det og eventuelt bringe helt nye problemer på bane. Med til denne type af materiale hører også interviews med filosoffer.

b. Sekundærlitteratur

Sekundærlitteratur er her defineret som en generel loyal fremstilling af en filosofisk position eller et givet filosofisk problem. Et eksempel på dette kan være et kapitel i en bog om videnskabsteori, hvor Kuhns synspunkt og argumentation tro mod forlægget bliver fremlagt. Et andet eksempel kan være kapitler i en bog om argumentationsteori, hvor begreberne gyldighed og sandhed fremlægges.

Der er med denne definition ikke tale om opslagsværker eller håndbøger, men kan være lærebøger mv.

Under ét udgør a) og b) hvad der samlet kaldes 'filosofiske tekster' for at differentiere til punkterne c) og d).

c. Oversigtslitteratur

Ved oversigtslitteratur forstås opslagsværker og håndbøger. Der er her ikke tale om 'filosofisk tekst', jfr. opdelingen i læreplanens pkt. 3.1.

d. Andet materiale med filosofisk indhold

Ved andet materiale forstås tekster (skønlitteratur, reklamer), film, udsendelser, kunstværker mv.,

der repræsenterer, diskuterer eller perspektiverer et givent filosofisk standpunkt eller en given filosofisk problemstilling.

Man kan erhverve sig de filosofifaglige kvalifikationer via primærttekster, sekundærlitteratur og oversigtslitteratur som nævnt i læreplanens punkt 3.1 a), b) og c). Her læres fagets grundproblemer, terminologi, argumentationsform og struktur.

Man har erhvervet sig faglig kompetence, hvis man kan anvende sin faglige viden uden for en snæver faglig kontekst på ikke i forvejen udpegede faglige situationer og kontekster såsom i hverdagslivets problemstillinger, i massemedierne og i samspil mellem fag.

For at gøre denne kompetencetilegnelse mulig, må læreren vise eleverne, at filosofiske problemstillinger findes i andet materiale og andre tekstgenrer end de traditionelle filosofiske tekster. Til dette formål kan andet materiale med filosofisk indhold inddrages i filosofiundervisningen. Eleverne skal endvidere ikke blot præsenteres for andet materiale, de skal også trænes i selv aktivt at finde dette. Se stk. 3.2 Arbejdsformer, hvor eleverne på egen hånd skal ”finde, analysere og diskutere supplerende filosofiske tekster eller andet materiale med filosofisk indhold”.

Det kan være hensigtsmæssigt at indlede et undervisningsforløb induktivt med andet materiale med filosofisk indhold - materiale, der tager udgangspunkt i elevernes hverdagserfaringer eller afsæt i aktuelle samfundsmæssige problemstillinger.

I læreplanens formålsbestemmelse står der, at eleverne skal kunne genkende og redegøre for filosofiske problemstillinger. Endvidere står der under læreplanens punkt 3.1 Didaktiske principper, at progressionen bl.a. skal sikres gennem valg af forskellige undervisningsformer og materialer, herunder andet materiale med filosofisk indhold.

3.2. Arbejdsformer

Om den konkrete brug af forskellige arbejdsformer henvises til de paradigmatisk eksempler, som de kan findes på filosofis side på emu'en:

http://www.emu.dk/gym/fag/fi/inspiration/para_b_c.html

For at øge frihedsgraden for det enkelte hold og den enkelte lærer kan undervisningen organiseres i to til fem emneforløb. Det er et krav, at både det humanistiske, det samfundsvidenskabelige og det naturvidenskabelige fagområde er repræsenteret, ikke i hvert emneforløb, men i emneforløbene set under ét.

Normalt vil en række discipliner være repræsenteret i ét emneforløb, fx vil et emne i politiske ideologier typisk integrere etik, politisk filosofi og evt. metafysik.

Filosofiske primærttekster skal indgå i hvert af emneforløbene, men om omfanget er der ikke angivet nogen bestemmelser.

Formuleringen ”Der skal desuden være eksempler på en behandling, der tager udgangspunkt i elevernes egen læsning af filosofiske tekster eller andet filosofisk materiale” skal forstås sådan, at eleverne selv prøver at udlede filosofiske problemstillinger i en given tekst. Der er med formuleringen ikke stillet noget krav om, at eleverne selv skal tilvejebringe den eller de pågældende tekster. Læreren kommer fx med en tekst eller en film, hvorefter eleverne læser/ser materialet og byder på, hvad der er af filosofisk indhold.

Formuleringen i sidste afsnit i læreplanens punkt 3.2 sikrer en højere grad af selvstændig elevaktivitet, idet det her forudsættes, at eleverne selv tilvejebringer ”filosofiske tekster eller andet materiale med filosofisk indhold”. Jfr. definitionen under 3.1 pkt. d kan der fx være tale om læserbrevsindlæg eller andet avisstof, hvor eksempelvis implicite etiske positioner kan udledes af det pågældende materiale.

Afsnittet om elevernes arbejde i grupper forudsætter ikke et egentlig projektarbejde, men udelukker det heller ikke.

Denne mere selvstændige arbejdsform er knyttet til (mindst) ét af emneforløbene. Der er altså ikke tale om en helt fri beskæftigelse med et vilkårligt filosofisk emne, men formuleringen tilstræber at sikre den fornødne baggrundsviden for at kunne gennemføre et sådant mere selvstændigt arbejde på et fagligt forsvarligt grundlag.

3.3. It

It kan benyttes til at fremme elevernes aktive involvering og fordybelse som grundlag for en personlig og/eller social læreproces; eleverne skal tilegne sig viden, kompetencer og forståelse gennem individuelt og gruppeorienteret arbejde. Målet er her elevernes læring, midlet er lærerens tilrettelæggelse, som kan fremme dette mål, og her ses it-anvendelse som en væsentlig faktor.

- It kan styrke motivationen til at lære samt kvalificere elevernes formidlingsevne bl.a. i forbindelse med fremlæggelser og præsentationer, fordi skærmarbejde og evt. multimedieproduktion bedre imødekommer elevernes forskellige læringsstile.
- It kan ideelt øge koncentrationen, præcisionen og overblikket, fordi eleverne i højere grad selv styrer læreprocessen.
- Diskussionsfora og konferencer styrker elevernes sprogbeherskelse, tværkulturelle og generelle kommunikative kompetencer. Disse potentialer gør det lettere at gennemføre projekter og samarbejde på tværs af fag og skoler (også internationale).
- Anvendelse af internettet som informations- og kommunikationsredskab giver mulighed for i højere grad at aktualisere og perspektivere det faglige stof. Autenticiteten i form af fx e-mail og diskussioner med andre elever og ressourcepersoner, samt ”offentliggørelse” af opgaver og præsentationer udgør ligeledes en motivationsfaktor for eleverne.

Internetressourcer

De eksisterende internetressourcer i filosofi er mangfoldige – her skal alene nævnes et par sites, hvorfra man videre kan orientere sig.

<http://www.emu.dk/gym/fag/fi/index.html>

<http://infoguide.emu.dk/CategoryProcessor.pub?catid=46><http://www.dr.dk/filosofi/forside/index.asp>

[p](http://www.dr.dk/DR2/VidenOm/Temaer/Naturfilosofi/Naturfilosofi.htm)

<http://www.dr.dk/DR2/VidenOm/Temaer/Naturfilosofi/Naturfilosofi.htm>

<http://www.philosophersnet.com/>(The Philosopher’s Magazine)<http://www.leksikon.org/art.php?n=3410>

<http://www.etiskraad.dk/da-DK/Temauniverser.aspx>

<http://bogwebs.systime.dk/Fagbank/filosofi/leksikon/>

Anvendelsesmuligheder

It kan anvendes såvel passivt, som redskab til vidensdeling, som interaktivt, hvor eleverne anvender it som arbejdsredskab eller arbejder it-baseret gennem et eller dele af forløb. It kan endvidere også medtænkes som et filosofisk emne; fx i forbindelse med solipsismen, forholdet menneske-maskine, kunstig intelligens etc. Også til emner af politisk og etisk art, fx meningsmålinger og problemer vedr. offentlighed og tilgængelighed, samt ”virkeligheder kun på nettet” (kunstnere, meningsfællesskaber, religioner) findes mange ressourcer.

I arbejdet med etik og moral kan man finde en del sider, der tematisk behandler et afgrænset emne af etisk eller specielt moralsk karakter. Etisk råds hjemmeside (se ovenfor) er overskuelig, og her findes bl.a. resuméer af rådets diskussioner i forhold til en række emner.

Argumentationsteori og logik kan trænes på mange måder, også her kan nettet anvendes. Eleverne kan teste deres viden på <http://zander.gyldendal.dk>.

I arbejdet med naturvidenskabelige emner kan man finde inspiration til både emner og mulige produkter af høj pædagogisk og æstetisk kvalitet på <http://www.dr.dk/dr2/videnomhttp://www.dr.dk/Videnskab/Forside.htm> (DR's side om videnskab og it).

Om den kritiske tilgang til it

En kritisk tilgang er en nødvendig ressource, når informationerne fra fx internettet og andre elektroniske kilder skal vurderes. It er ikke kun et redskab i forhold til indsamlingen, formidlingen eller behandlingen af informationer eller mere generelt kommunikation. It kan også sættes i en samfundsmæssig og dermed filosofisk kontekst. Hvilken betydning har internettet fx for generering af viden, erkendelse, anvendelsen af magt og for etikken?

3.4. Samspil med andre fag

Når læreplanen kræver, at eleverne skal præsenteres for eksempler fra andre fag, er det ikke tanken, at dette nødvendigvis skal ske i omfattende formelle samarbejdsforløb. Dette vil ofte, fx på valgfagshold, være umuligt alene af den grund, at alle elever på filosofiholdet ikke nødvendigvis er fælles om andre fag. Men læreplanen lægger op til, at man som filosofilærer bør være opmærksom på, hvad der sker i andre fag fx gennem uformelle samtaler med elever og kolleger.

Ind imellem (fx på VUC-hold) må man nøjes med at henvise til, at et fag ofte eller typisk gør sådan og sådan. Således kan der i en gennemgang af determinismebegrebet henvises til fysik, selv om ingen elever på holdet har fysik. Alligevel kan man som filosofilærer godt forklare, at i klassisk mekanik er det almindelig metode at løse en ligning (Newtons 2. lov) med givne begyndelsesbetingelser og dermed regne ud, hvad der vil ske i al fremtid, og hvad der er sket i al fortid. Tilsvarende eksempler kan findes i andre fag, fx kan der refereres til samfundsfag i et forløb om politisk filosofi. Læreplanen lægger op til, at man også skal give eksempler på, hvorledes filosofi kan perspektivere og inspirere andre fag. Lige såvel som en filosofilærer kan bruge en novelle til at belyse en eksistentiaalistisk pointe, kan et vist kendskab til eksistentiaalistisk filosofi i dansk inspirere til en interessant tolkning af en roman. På det videnskabelige niveau kan det med god ret siges, at Einstein lod sig lede af filosofiske overvejelser både til sin relativitetsteori og til sit syn på kvantemekanikken. Inden for historie kan Marx nævnes som en filosof, der har haft betydning for historie som fag og videnskab.

Når filosofi er et studieretningskonstituerende fag, er det et krav, at filosofi deltager i et formaliseret samspil med de øvrige fag i studieretningen.

Vedrørende almen studieforberedelse

På stx kan filosofi, på lige fod med den øvrige fagrække, indgå i almen studieforberedelse (AT).

Dette gælder AT såvel i grund- som i studieretningsforløbet.

Ingen fag har a priori forrang i forhold til AT, som netop er rammen om et formaliseret fagsamarbejde og ikke et selvstændigt ”fag”. Alligevel er det værd at bemærke, at filosofi, qua sin status som metafag, vil have gode muligheder for, i en række sammenhænge, at være med til at opfylde målene for almen studieforberedelse (se pkt. 2.1 i læreplanen for AT).

4. Evaluering

4.1. Løbende evaluering

En evaluering kan være formativ eller summativ. Den løbende evaluering er først og fremmest formativ i sit sigte, idet dens formål er at styrke den enkelte elevs udvikling og gøre læringsmiljøet bedre. Til forskel herfra er den summative evaluering af afsluttende karakter.

Den løbende evaluering bør undersøge den enkelte elevs og klassens standpunkt, udvikling og niveau, vurdere det og på baggrund heraf udstikke retningslinjer for det videre arbejde.

Den løbende evaluering har i forhold til den enkelte elev til formål:

- at bevidstgøre eleverne om deres faglige niveau
- at klargøre udviklingen i det faglige standpunkt
- at give eleverne forståelse af deres udviklingspotentiale
- at eleverne skal forholde sig til deres stærke og svage sider i forhold til faget
- at tydeliggøre for eleverne læringsperspektivet ved forskellige arbejdsformer

Den løbende evaluering har i forhold til undervisningen til formål:

- at udvikle og forbedre læringsmiljøet
- at styrke elevernes engagement og indsats
- at synliggøre emnevalg og undervisningsmaterialer i forhold til de faglige mål

Evalueringskravet kan opfyldes på flere måder, og det kan være hensigtsmæssigt at anvende forskellige former i løbet af skoleåret.

4.2. Prøveform

Det er i eksamensbekendtgørelsen fastslået, at prøverne skal tilrettelægges med henblik på at dokumentere graden af målopfyldelse i forhold til væsentlige mål og krav. Det betyder bl.a., at eksamensspørgsmålene skal fordeles passende over de læste emner med en vægt, der svarer til emnernes vægt i undervisningsbeskrivelsen.

Tidsrammen er bruttotider. For hver eksaminand er der ca. 24 minutter, og der gives ca. 48 minutters forberedelsestid. I tidsrammen for prøveforløbet indgår følgende aktiviteter:

- Eksaminanden trækker et nummer og får udleveret det tilhørende eksamensmateriale, får den fornødne instruktion og ledsages til forberedelseslokalet

- Eksaminanden forbereder besvarelsen af de stillede spørgsmål i eksamensmaterialet; afhentes og ledsages til eksaminationslokalet
- Eksaminanden får mulighed for at holde et oplæg på ca. 8 min. om det trukne emne uden at blive afbrudt af eksaminator eller censor. Hermed sikres, at eksaminanden får mulighed for at vise sin evne til at *fremlægge en filosofisk problemstilling på en klar og overskuelig måde samt til at disponere og strukturere eksaminationstiden*. I de tilfælde, hvor eksaminanden ikke lægger ud med et oplæg, former hele eksaminationen sig som en samtale.
- Efter det mulige oplæg fra eksaminanden følger den faglige samtale om det trukne emne mellem eksaminand, eksaminator og eventuelt censor
- Eksaminanden forlader lokalet
- Eksaminator og censor fastsætter karakteren, som eksaminator oplyser til eksaminanden i censors påhør.

Alle spørgsmål skal være fremlagt fra første dags første eksamination. Et spørgsmål kan ikke lægges tilbage i bunken under eksamensforløbet. Antal trækningsmuligheder skal overstige eksaminandernes antal med 3, så sidste elev får 4 sedler at vælge imellem.

Censor får tilsendt spørgsmålene, inkl. eksamensteksterne, senest 5 hverdage før eksamensdatoen. Det er censors opgave at påse, at prøverne er i overensstemmelse med målene og øvrige krav i reglerne om de pågældende fag og medvirker til, at prøverne gennemføres i overensstemmelse med de gældende regler.

I tilfælde af alvorlige mangler sker der en indberetning fra censors side til eksamensskolen.

Eksamensteksten må ikke overstige 4 normalsider.

Der er mulighed for at prøvematerialet rent faktisk er sammensat af 2, højst 3 tekster, der typisk vil kontrastere eller perspektivere hinanden. Mere end 3 tekster må klart frarådes, da eksamensteksten ikke må få karakter af en tekstmosaik, men netop skal have en sådan substans, at den kan gøres til genstand for fremlæggelse af og redegørelse for filosofiske teorier og problemstillinger samt diskussion og/eller vurdering og perspektivering heraf.

Det er et krav, at mindst 2 normalsider skal være kendt 'filosofisk tekst', jfr. læreplanens pkt. 3.1 og nærmere defineret ovenfor.

Oversigtslitteratur, jfr. 3.1 c), fx et klip fra et leksikon, kan altså ikke være en del af disse to sider, som skal opfylde kravene efter pkt. 3.1 a) og b).

Det øvrige materiale er der mindre formelle krav til: Der kan være tale om fx en case, et læserbrev, en avisartikel, en skønlitterær tekst eller et billede, typisk noget eksemplificerende eller perspektiverende i forhold til den filosofiske tekst, hvor eleven fx kan udfolde sine faglige kompetencer jf. 2.1 Faglige mål i læreplanen – *genkende og redegøre for filosofiske problemstillinger* i dets hverdagsagtige fremtræden.

Bemærk at det eksemplificerende eller perspektiverende materiale ikke behøver at være kendt; dette krav gælder kun den 'filosofiske tekst' (3.1 a og b), som er den væsentlige del af eksaminationsgrundlaget. Evt. ukendt tekst må kun udgøre en mindre del af materialet til eksemplificering og perspektiveringsbrug.

Det er tilladt alene at eksaminere i kendt filosofisk tekst. Er der tale om udelukkende klassiske primærtetekster, må man være varsom med at gå op til maksimum på 4 normalsider, da det typisk vil knibe for eleven kvalificeret at komme igennem så stor en tekstmængde.

Holdet bør på forhånd være forberedt på eksamensformen, og at der evt., sammen med den kendte tekst, kan optræde ukendt eksemplificerende og perspektiverende materiale i mindre omfang.

Eksamensteksten skal foreligge i papirform, således at eksaminanden kan understrege og skrive noter mv. i selve prøvematerialet. Det anbefales, at eksamensteksten er forsynet med linjenumre, så eksaminanden kan bruge teksten dokumenterende på et detaljeret niveau ved eventuel oplæsning af meget korte centrale passager. Dog kan der vedlægges videoklip mv., således at kravet om papirudgave kun er delvis.

Eksamensteksten skal forsynes med vejledende spørgsmål.

Eksaminandens mulighed for at demonstrere faglig spændvidde sikres ved, at der er delspørgsmål på flere taksonomiske niveauer – ikke udelukkende redegørende og heller ikke udelukkende diskuterede, vurderende eller perspektiverende.

Hvert spørgsmål kan gå igen 2 gange, hvis der er tale om et stort hold. Det er også tilladt at lade tekster gå igen med forskellige kombinationer og anvisninger. Eksempel på denne form for genbrug ses nedenfor:

1. Politisk filosofi	2. Politisk filosofi
1. Redegør med udgangspunkt i tekst A for Platons samfundssyn	1. Redegør med udgangspunkt i tekst A for Platons samfundssyn
2. Forklar på baggrund af teksten forskellen på normativ og deskriptiv politisk filosofi	2. Forklar, hvordan Platons samfundssyn hænger sammen med hans menneskesyn
3. Perspektivér Platons samfundssyn til Machiavellis samfundssyn, og diskutér dem	3. Perspektivér Platons samfundssyn til Machiavellis samfundssyn, og diskutér dem

3. Etik	4. Etik
1. Redegør med udgangspunkt i teksten for Peter Singers dyreetiske synspunkt	1. Der ønskes en kortfattet redegørelse for hovedtrækkene i nytteetikken og pligtetikken
2. Identificer og redegør for den dyreetik, der kommer til udtryk i reklamen (ukendt materiale)	2. Redegør og forklar med udgangspunkt i teksten for Peter Singers dyreetiske synspunkt
3. Diskutér reklamens og P. Singers syn på dyr og etik	3. Diskutér Singers syn på dyr med Descartes syn på dyr med henblik på etisk perspektivering

Hvert eksamensspørgsmål består af følgende elementer:

- *Et nummer*, der identificerer eksamensspørgsmålet i en række
- *en titel*, der angiver emnet, det aktuelle eksamensspørgsmål er læst i forbindelse med
- *et prøvemateriale*, som består af vedlagte tekster. Når, der er anvendt ukendt tekst, skal dette angives i eksamensspørgsmålet
- *præciserende delspørgsmål*, der følger en taksonomisk stigning

Når man fremsender eksamensspørgsmål til censor, skal man på selve eksamensmaterialet markere, hvorfra tekstklippet er, ellers har censor ingen mulighed for at påse, at materialet er nævnt i undervisningsbeskrivelsen. Det kan også hjælpe eksaminanden under forberedelsen til hurtigt i lærebøgerne at finde den kontekst, som teksten er fra. På samme måde bør der på eksamensspørgsmålet være angivet, når teksten er ukendt. Se ovenfor i eksamenseksemplet: 3.Etik.

4.3. Bedømmelseskriterier

Det er vigtigt at fastholde, at der i bedømmelsen tages udgangspunkt i opfyldelsen af de faglige mål, se læreplanen pkt. 2.1.

Karakteren beror på en helhedsbedømmelse.

5. Paradigmatiske eksempler

Disse er fjernet fra selve vejledningen, men kan findes på http://www.emu.dk/gym/fag/fi/inspiration/para_b_c.html